

13/02/2012

הנחיות לבודקים מוסמכים לבדיקות סביבתיות תעסוקתיות -

בדיקת טלק בדגימות אוויר

בהתאם להמלצת ועדת גיהות מתאריך 24/01/2012 חל שינוי בדרישות לאופן ביצוע בדיקת אבק המכיל טלק.

הנושא עלה לדיון לאור מידע על שימוש בטלק במוסכי פחחות, בתהליך שיוף פחים לפני צביעה. בתהליך זה נפלט אבק המכיל טלק, כאשר מקור הטלק הינו בחומר בשם "שפכטל" המיועד למילוי שקעים ושריטות בפח ברכב.

עד עתה מעבדות הדגימה חישבו חשיפה לטלק לפי אחוז של טלק בחומר על פי דפי מידע לחומר (עד 40%) או לפי תכולת טלק של 100% בדגימה. לפי חישוב זה נקבע כי עובדים רבים חשופים לטלק מעל לרמת הפעולה. לצורך בירור הנושא, נשלחו דגימות אבק מתהליך שיוף פח במוסכים לבדיקות תכולת טלק בשיטת דיפרקציה של קרני X. האנליזה הראתה פחות מ-15% טלק בדגימה. מכאן עולה כי בדיקות אבק המכיל טלק (ללא התחשבות באחוז טלק בדגימת האבק) הצביעו על חשיפות גבוהות שלא היו בפועל.

לאור האמור לעיל, ומאחר וקיימת היום שיטה למדידה כמותית של הטלק בדגימת אבק הנדגם, להלן הנחיות

לדגימה ולאנליזה של אבק המכיל טלק:

1. יש לקבוע את כמות הטלק בדגימה לפי אחוז הטלק באוויר הנדגם.
לשם כך יש לשלוח דגימה למכון למדע וטכנולוגיה בתחום הננומטרי (המכונים למחקר שימושי, לשעבר) באוניברסיטת בן גוריון, בו מבוצעת אנליזה של תכולת טלק בשיטת דיפרקציה קרני X.
 2. יש לחשב את החשיפה לטלק לפי אחוז הטלק באוויר הנדגם ולדווח בהתאם.
 3. אם ריכוז האבק בדגימה נמוך מרמת הפעולה לטלק, ניתן לחשב את ריכוז הטלק באוויר הנדגם לפי אחוז הטלק בתערובת, כפי שהיה נהוג עד כה, ואין צורך בבדיקת תכולת הטלק בדגימה.
- מעבדות המעניינות לבצע את האנליזה לטלק בשיטה אחרת מהשיטה המוצעת לעיל (דיפרקציה של קרני X) יפנו למינהל הבטיחות ויפרטו את השיטה המוצעת.